

მწუხარე ზეისაქი

დავტოვე ეზო მე ვაზიანათ და ვერაფერი ოჯახს შევმატე. ამას უოველოფის თავაზიანათ მისაყვედურებს მოხუცი ძაოე.

ო, ეს სახელი საყვარელ მამის მითვარავს მუდამ, ვით ავგაროზი. მისი თვალები სავსეა ნაშით, როგორც სევდებით ზამთრის ტაროსი.

ნეტავი ქვეყნად ისე ვივლიდე, რომ ნუგეში ვცე მოხუცებს მაინც. ვიცი: მწუხარე დედა ივლიტე მახსენებს, როცა მორცხავს საინს.

ჩემი ერთი ძმა, მორცხვი ნიკოლოზი— კეთილ მშობლების დარდის დამწველი— ვინმემ სიცოცხლე რომ ჩამიპოლოს, იქნება ჩემი ბედის დამცველი.

შევწირე ყველა მე პოეტობას: ხან ბაბილინაც არ მინდა მყავდეს. ჩემს გვარში ეხლა ვგრძობ მეტობას, — აღზად დამწვევლეს: რომ ნერონს ვგავდე.

დაკარგულ დებზე ცრემლი მდის მარად — დამიქვანა მათთვის ვარდი ნაპარი. და, მეჩვენება გატეხილ ფარათ, ჩემი ცხოვრების მოკლე ზღაპარი.

ჩაქედნ გვიტაძე.

13 აგვისტო 1921.

თავრებისა, იწიარეს ადამიანთა სიცოცხლეს მილიონობით.

თუ 1914 წ. არსებობდა ომის მიზეზები, დღეს ათასჯერ უფრო მეტი შანსებია ომის გაჩაღებისა, რომელსაც უნდა დაასრულოს დღევანდელი მშვიდობიანობა. ამ ომის მახარობელი ბრძანის ინტრიგებია. საფრანგეთი ცდილობს ევროპის ბურჟუაზიის პიონერობას, ეს საფრანგეთია დამშვიდლებს რომ ეგრე „გულ უხვად“ უმასპინძლებს, დამხმარე კომიტეტის თავმჯდომარედ ცნობილ რეპუბლიკურ ნულანს ნიშავს და ყოველ დღე ურად მილიონების საფასო ყუბიანებს და ზარბაზნებს გზავნის რუსეთისაკენ პუტინისა და სურსათის ნაცვლად. მაგრამ ევროპის ტრაგიკომედიის ბრძანითა და საფრანგეთ-პოლონეთით არ იწყება. რომ საფრანგეთის ყოყორობამ რაიმე რეალი შედეგი გამოიღოს, მის შანსები მიეცეს მსოფლიო ბატონობისა, როგორი იქნება მაშინ ერთი მხრით ინგლისისა და მეორე მხრით ამერიკის ურთიერთობა საფრანგეთთან.

ჩვენ ვფიქრობთ, რომ თუ პოლონეთ-რუსეთის შორის ამ ახლო მომავალში მოხდა კონფლიქტი, მაშინ მონაწილეობას მიიღებს უფრო სხვა ძღები, რომელთა ფიზიონომია დღეს ისე აშკარად არ არის სინათლეზედ გამოტანილი.

ამერიკა რუსეთს ხელს შეუწყობს და კიდევ უხვ დახმარებას აწვდის, რადგან რუსეთი ინგლისის ბატონობას უპირისპირდება. ეს ამერიკა საფრანგეთსაც დაუწყებს არსიყობას მანამ, სანამ ინგლისს დაასუსტებს, ხოლო თუ მან, ინგლისის ბატონობა დასცა, მაშინ თვით დასუსტებულ ინგლისსაც კი დაუშვებლობდნენ, რომ საფრანგეთის წინააღმდეგ აწარმოოს ისეთივე პოლიტიკა, როგორსაც დღე ინგლისის წინააღმდეგ აწარმოებს.

ამ საერთო ორომტრიალში იაპონიის მდგომარეობა განსაკუთრებულია. შორეულ აღმოსავლეთისაკენ მიისწრაფს, როგორც ამერიკის სულ ანტიპის და აგრძელებს რუსეთის პოლიტიკაც. მაგრამ ამერიკა ანტიპისა და რუსეთის ძლიერობას თავისი ირიბოვანი და ტყუილი პოლიტიკით ასუსტებს და იაპონიის ბატონობას აღმოსავლეთში ძირს უთხრის.

როგორც არ უნდა იყოს საერთაშორისო მდგომარეობის ცვალებადობა, ბოლოსა და ბოლოს ევროპის ქვეყნების ინტერესთა წინააღმდეგობა, ამერიკისა და იაპონიის დაპირისპირება აღმოსავლეთში ბატონობისათვის, შექმნის ნივთავს ახალი მსოფლიო ომისათვის და შეიძლება უფრო მეტი უბედურება გადახდეს კაცობრიობას, ვიდრე მან განი.

ცადა 1914 წ.—1918 მდე. ასეთთა დღეს ძალთა განწყობილება საერთაშორისო პოლიტიკაში და ახალი ომი, თუ მას არ დაასწრო რევოლუციამ, თავის დასასრულში მიიწვრთნება რევოლუციით გათავადება და მაშინ კერძოდ იაპონიის წინააღმდეგ თავს იჩენს დამონებული კორეის, ჩიუ-კაუს, ფორმოსის, მანჩაოს, კოროლიანის, ჩინეთის და სხვათა ინტერესები, რომელიც დაამბობს იაპონიის იმპერიალიზმს, ხოლო საერთოდ იმპერიალიზმის წინააღმდეგ აღზდგება დამონებული ერები და მშრომელი მასსა, რომელიც კაპიტალიზმის ნაგრევებზე დაჰკლავს წითელ დროშას, როგორც ემპლემას ერთა და მშრომელთა განთავისუფლებისას.

ხერ. ამაღლობელი.

ახალი ამბები

— მოსკოვიდან ჩამოსული მსახიობი მოსკოვის საოპერო თეატრისა შარაშიძე ახლო მომავალში მონაწილეობას მიიღებს ოპერა ფუსტატში შესარულბს მეფისტოფელია ჩაოლს.

— სახალხო განათლების კომისარიატს ოქტომბრის რევოლუციის წლის თავისათვის აწუაზს სამხატვრო გამოცენას, გამოცენის მონაწილეობაში მისაღებად ვალდებული არიან ყველა მხატვრები, საუკეთესო სურათები, კანდაკები შექმნილი იქნება სხ. გან. კომისარიატის იერ სამხატვრო მუზეუმის დასაარსებლად. ცნობების მსღებმა შეიძლება ლორის-მელიქოვის ქუჩაზე გამოცენის სექტორთან ზღანევითან. განათლების მთავარ საბჭოში.

საპ. სოხ. ფად. სარ. პარსიის დრ. მთავარი კომისარიატი

სა იხვავს ქ. სვილიუსში პარსიულ ყრილობას

ა. წ. ოქტომბრის 30 ს.

- განახადგედა საკითხები: 1. დრ. მთავარ კომიტეტის მოქმედება— მომხსენებელი ახმ. თედო დლონტი. 2. მოხსენებანი ადგილებიდან. 3. პარტიის უახლესი პრაქტიკული მიზნები— მომხ. ახმ. პარმენ ქინივილი. 4. საერთაშორისო მდგომარეობა და საქართველო— მომხ. ახმ. თ. დლონტი. 5. ინტერნაციონალიზმი— მომხსენებელი ახმ. სიმონ ხუნდ ძე. 6. საბჭოთა სისტემა— მომხსენებელი ახმ. ვახტანგ კოტეტივილი. 7. პარტიაში მშრომელი და კოლხარაცია— მომხ. ახმ. ეფრემ ჩახუნაშვილი. 8. ახალგაზრდათა ორგანიზაციის საკითხი— მომხ. ახმ. სერგო ამაღლობელი. 9. წესდების ზოგიერთ მუხლის შეცვლა. 10. მთავარი კომიტეტისა და საერეთის კომისიის სარჩევები. ყრილობაზე გადამწვევტი ხმით დელეგატი გამოიგზ. ვნება მხოლოდ პარტიის წესდების მე-23 მუხლის მიხედვით. ქალთა, ხალგაზრდათა და პოლიტიკის წინამძღვრების მიერემა სთათბირო ხმის უფლება. ყრილობაზე დელეგატები იგზავნება 100 წევრზე ერთი. თუ ორგანიზაციის არა ჰყავს სრული ასი წევრი, მაინც გზავნის ერთს დელეგატს. ყრილობა გაიხსნება პარტიის ცენტრალურ ბიუროში (ლორის-მელიქოვის ქუჩა № 1) საღამოს სრულ 7 საათზე.

ლუბრი თანასწორობა შეუძლებელია, ვინაიდან თქვენი აზრით ქალი უნებრით ვად სუსტი ყოველგვარი შემოქმედებისათვის და როდესაც ასეთი შეხედულობის აღმზიან ქალთა ინტელექტზე, მე-20 საუკუნეში დედს უფლებას დამცველად გამოდინართ და მის აღდგენას ცდილობთ რათ არ გავიწყდეთ ის, რომ დედის გვარის ტრეზას, თუ რომ სუსტი ქუჩა ქლები მოისურვებენ, სამაგვროდ თქვენ მიერ დღეობრივი ნიჭით დაჯილდოვებული ვიქნები დღით იტკარისებენ მას და შეურაცხ-

ყოფილი დაგირჩებიან, ქვეანისათვის ქვეითხელს ადარი რა მისაღებია? მართა პლტონის მეგობრობა არა კმარა ამხანაგო, თუ რომ იმეფდროს სიმართლე და გულწრფელობა არ არის თქვენი მეგობარი და ამისათვის ნუ გავიკვირდებით, თუ რომ ქალზემ თქვენი რჩევით ქალთა დამოუკიდებელ ორგანიზაციების მოწყობას თავი არ დაანებონ, მაგრამ ამაზე შემიღგ.

კატო შაქედაძე. (შემდეგი იქნება)

იაპონიის იმპერიალიზმი

როგორია იაპონიის იმპერიალიზმის მისწრაფება დღეს?

იაპონია ცდილობს, რომ მას მიუძღეს სავაჭრო უფლებები ციმბირში ჩინეთში და სხვა მხარეებში, რომელთა აღმოსავლეთის ბაზრებს წარმოადგენენ. იაპონია იმის პრეტენზიასაც კი აცხადებს, რომ რუსეთი უნდა გაიყოს იაპონიამ და ამერიკამ. პირველი უნდა იქნეს ციმბირის მფლობელი, ხოლო მეორე ევროპის რუსეთის. ეს აზრი გატარებულია გაზეთ „სოციალ კოკუნი შიმბუნში“ 1919 წ. 11 თებერვლის ნომერში.

იაპონია დაინტერესებულია ჩინეთის დამოუკიდებლობის მოსპობაში, მარშალისა და კაროლინის კუნძულების შენარჩუნებაში (რომელიც ომის დროს დაიკავა) ასეთთა ის ტენდენცია, საითკენაც მიდის იაპონიის იმპერიალისტიური გაქანება.

მაგრამ აღმოსავლეთში იაპონიის ინტერესებს ამერიკის ინტერესები უპირისპირდება. ამერიკამ ფილიპინს კუნძულები დაიკავა, რომელიც საშუალებას აძლევს ჩინეთისაკენ სვლისათვის. ამერიკამ ისეთი ძლიერი ფლოტი შექმნა, რომ იაპონიის ფლოტს ვეცდომოდ გადამკარბა და პანამის არხით გავიდა წყნარ ოკეანეში, საიდანაც მას ადვილად შეუძლია, როგორც ფაბრიკატის, ისე უარის გადაყვანაც, თუ საჭიროებამ მოითხოვა, აქ იგი იაპონიის ინტერესებს დამტყარალურად ეწინააღმდეგება.

ორივე ქვეყანა, ღარიბილი მსოფლიო ომის გარეშე, გაძლიერებული ეკონომიურად, ამ უკანასკნელი წლის განმავლობაში ემზადებოან ერთმანეთის საწინააღმდეგოდ და იარაღის უღარაზნი გაისმის.

იაპონიის სამხედრო მინისტრი 25 დეკემბრის ხარჯების ნაცვლად, უკრ კიდევ 1919 წ. თხოულობდა 25 კორპუსისათვის კრედიტს. ამერიკა თავისი მხრივ კიდევ უფრო გიგანტურად აწარს მოუბს სამხედრო ძალის გაძლიერების საქმეს.

იაპონიის შინაური ცხოვრება მეტად გართულებულია და ამ მხრივ ცხადია ამერიკის რესურსებთან მისი შედარება შეუძლებელია.

ჩვენ დაწვრილებით არ შეგვხვებით იაპონიის საშინაო პოლიტიკას და მუშათა მოძრაობას იაპონიაში, ვიტყვით მხოლოდ, რომ მუშათა მდგომარეობა ატრანელია, აქ მუშას ზურგზე აზის აღმანი. ამ სიტყვის პარადოქრი ნნაშენელობით (მუშა ეძღწევა გაბმული) წარმოებაში ჩამბულია ქალი და ბავშვის რომლისთვის მეტად ანტიპატიენტური პირობებია შექმნილი. მუშათა ხელფასი მინიმალურია, რომელიც სარსებო მოთხოვნისათვისაა და არის საკმაო. სა-მუშო დღე 12—14 საათია და ზოგად რაგებში 15—17 საათი. პრფ. მორი-მოტის გამოკვლევით ოჯახის შესანახად წლიურად საჭიროა მინიმუმ 2,000 იენი, ხოლო ცხოვრებთა 2 პროცენტი დებულობს 2000 იენამდე, დანარჩენი 98 პროცენტი კი შიმშილს განიცდის.

1919 წ. დაიწყო აჯანყება ბრინჯის სიძვირის სიადგზე. 30,000 კაცი გამოვიდა ქუჩაში და ქვეში დაუშინა მდიდართა სახლებს და ბრინჯის საწყობებს რამდენიმე საწყობი დაანგრიეს და დასწყვეს. ზარალი 11 მან. მილ. იენს უდრის 11—24 აგვისტომდე მოხდა სულ 234 გამოსვლა, მაგრამ მოძრაობის ლიკვიაცი-ცია მოახდინეს.

მუშათა მდგომარეობამ სერიოზული უკრადღება მიიქცია. მთავრობამ სპეციროდ დაინ.ხა განსაკუთრებული ზომების გამოახება ხალხის დასაქმყოფილებლად და 1919 წლის 5 იანვარს შეესდგა სხლობა შინაგან საქ. მინისტრის კრიტიკურანისა, ქვედა და ზედა პალა-

ტის წარმომადგენლებთან ტოგუკოვთან და ოკოკისთან ერთად, რომელმაც ცდილობდა სწინეს მუშათა მოძრაობა და მიიღეს მხედველობაში, რომ „ფართო წრეებში არის ოპოზიციური განწყობილება“ დაადგინეს, მთავრობამ არ მიმართოს რეპრესიულ ზომებს ხოლო „რამდენათაც შესაძლებელია ჭეხილ შეუშალოს პროფესიონალ ორგანიზაციების ზრდას“. მთავრობა სოციალისტებს სდ ვინის და ატუხადებს ისეთ გამოჩენილ სოციალისტებს, როგორც არის ტოსიკო საკანი. მაგრამ მიუხედავად რეპრესიებისა ხდება სოციალისტურ პარტიათა შეერთება, რომლებიც უსამებთან რუსეთის რევოლუციის და რუმუნას გამოსთქვამენ, რომ რევოლუციის წითელი დროშა იაპონიის თავზედაც ატარაიდებოა.

მაგრამ როგორია დღეს იაპონიის მდგომარეობა?

იაპონია იძულებული გახდა ვაშინგტონის კონფერენციაზე პირისპირ შეხედეს ამერიკას და მოხდეს იმ მტკივნეულ ადგილებს შეხება, რომელსაც მეტად უფრთხილდება იაპონია. იაპონია თავის წარმომადგენლად მარშალ იამაგატოს ნიშნავს და თვით ეს ფაქტი მოწყობს, რომ იგი დიდ მნიშვნელობას აძლევს კონფერენციას. იაპონია კარგად იცის, რომ ახლოდგება საბედისწერო ეპი და იქეთ აქეთ ყურება მოკავშირეთა საქმე-რად, მაგრამ ძლიერი ამერიკის წინააღმდეგ დღეს მხოლოდ თავზე-ბელ აღმბული ქვეყანა გადებდა გამოსვლას. ჩინეთთან მას აღარა აქვს სამეგობრო ურთიერთობა. ასე, რომ იაპონია და ამერიკა პირისპირ ერთმანეთს შეხედება ვაშინგტონში და ვეკვობთ, რომ მშვიდ ბიანად დამთავრდეს მათი რანდეუ.

იაპონიის იმპერიალისტი ვერავითარ შემთხვევაში, ვერ დათანხმდება აღმოსავლეთში ხელი აღდოს ბატონობაზე მაგრამ ამერიკაც არ დასთმობს ამ „გმირიელ ლუქმას“. თუ ერთი მხრით იაპონია სამხედრო ფლოტზედ ზრუნავს და სამხედრო ძლიერებას დიდ უკრადღებას აძლევს, მეორე მხრით ამერიკა უკრ არ ნახულ იარაღს ახზადებს, რომელსაც საჭიროების დროს გაისვრის „გინგისათვის“ საბედისწერო ყუბმარას.

შესძლებს თუ არა ვაშინგტონის კონფერენცია ახალი გზების გამონახვას? უნდა ვიფიქროთ, რომ მიუხედავად ვაშინგტონის კონფერენციის პოლოგრაფისა რომელიც განაჩადგება აქცევს ვითომც უმთავრეს ყურადღებას, არსებობდა ახალი შეიარაღება იწყება. როგორც შორეულ ამერიკისა და იაპონიის, ისე ევროპისა ევროპის მიერ ავანტიურაში ჩათრულ პატარა სახელმწიფოები, რომელიც ბრინჯის ინტრიგებით სულდამტლარბს ახალ ომისათვის ემზადება, რომლის სიმბოლოა პოლონეთის უსტრემი-

ყოფილი შეუფერებელი და არსებულ პირობებთან შეუხამებელი მოსაზრება იქნება იმაზედ ფიქრი, რომ ვაშინგტონის კონფერენცია შესძლებს იმ ადამრკოლებითა გადალახვას, რაც ქმნის მსოფლიო ძალთა უთანხმოებას, ანტიპრონიზმს.

კაპიტალისტიური წარმოების გაფართოვებისთან ერთად, როდესაც ფინანსური კაპიტალის გზები ინტერნაციონალური გზით გაიშალა და კოლონიების მოპოებისათვის სისხლისა და ცემლის ოკეანე დააყენა, იწყება ფანტასტიური ზრდა სამხედრო ძალისა, იარაღთა გაუმჯობესებისა, § სამხ. ფლოტის განვითარებისა და დიდი და პატარა ქვეყნების ბიუჯეტის მილ. ტონისათვის, რომის ახალ-ახალი ომებისაკენ, რომელიც ანადარებებს საუკუნეთა განმავლობაში შექმნილ სიმდიდრეს და, რაც უმ.